

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie – Wydział III Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Janik-Białek

Protokolant: sekretarz sądowy Karolina Kuchyt

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2021 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko K. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanej K. S. kwotę 917 (dziewięciuset siedemnastu) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Małgorzata Janik- Białek

UZASADNIENIE

W dniu 10 października 2019 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła pozew do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, którym żądała zasądzenia od K. S. kwoty 3 794,45 złotych wraz z odsetkami:

- umownymi, liczonymi w stosunku rocznym, w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 3 000 dnia 9 października 2019 roku do dnia zapłaty,

- umownymi, liczonymi w stosunku rocznym, w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 650,70 dnia 9 października 2019 roku do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 143,75 złotych od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty

i kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu powódka wskazała, że 4 maja 2019 roku strony zawarły, za pośrednictwem pośrednika kredytowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, ramową umowę pożyczki nr (...)_1 oraz szczegółową umowę pożyczki numer (...), na podstawie której pożyczono K. S. kwotę 3 000 złotych. Umowa została zawarta na okres od 4 maja 2019 roku do 3 czerwca 2019 roku. Pozwana nie wywiązała się z postanowień umownych i nie zwróciła pożyczki wraz z prowizją i odsetkami w ustalonym terminie. Roszczenie z ww. umów stało się wymagalne 3 czerwca 2019 roku. Na dochodzoną pozewem kwotę składają się należności z następujących tytułów: kapitał w kwocie 3 000 złotych, prowizja w kwocie 650,70 złotych oraz odsetki za opóźnienie w spłacie pożyczki naliczone od niespłaconego kapitału pożyczki, w wysokości odsetek maksymalnych

za opóźnienie, od dnia 4 czerwca 2019 roku do dnia 8 października 2019 roku, w kwocie 143,75 złotych. Pozwana, pomimo wezwania do zapłaty, nie zaspokoiła roszczenia z ww. umowy.

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin – Centrum w Szczecinie (ówczesna sygn. akt VI Nc – e (...)).

W odpowiedzi na pozew pozwana K. S. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana podniosła, że strona powodowa nie udowodniła, aby pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy pożyczki, z której wywodzi roszczenie, i tym samym aby przysługiwała jej legitymacja procesowa czynna, a także nie udowodniła zasadności żądania pozwu co do zasady i co do wysokości.

Pozwana zaprzeczyła, aby złożyła wniosek o zawarcie umowy, a także aby przedmiotową umowę zawarła. Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Ustawa ta dopuszcza możliwość zawierania umów o kredyt konsumencki za pomocą środków porozumiewania się na odległość, jednakże i w tym wypadku powinna zostać zachowana forma równoważna dla formy pisemnej. Tymczasem strona powodowa nie udowodniła, aby doszło do skutecznego złożenia przez obydwie strony oświadczeń woli w przedmiocie zawarcia umowy pożyczki. Zgodnie z przepisem art. 61 par. 2 k.c. oświadczenie woli wyrażone w postaci elektronicznej jest złożone innej osobie z chwilą, gdy wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, żeby osoba ta mogła zapoznać się z jego treścią. Oświadczenie woli wyrażone w tej formie zostaje złożone z chwilą jego przejścia do systemu informatycznego prowadzonego i kontrolowanego przez odbiorcę, tj. w momencie przyjęcia oświadczenia przez serwer odbiorcy i zarejestrowania na nim odpowiednich danych. Pozwana zaprzeczyła, aby dokonała rejestracji na stronie HaloPożyczka i aby złożyła wniosek o udzielenie pożyczki. Nie wykazano również, aby jakiegokolwiek jej dane, które służyły rejestracji i zawarciu umowy były prawdziwe. Strona powodowa nie wykazała również, aby była właścicielem lub użytkownikiem serwera, na którym znajdowała się strona internetowa, za pośrednictwem której miało dojść do zawarcia umowy. Tym samym strona powodowa nie udowodniła, aby zawarła z pozwaną umowę, z której wywodzi roszczenie. Pozwana zaprzeczyła również, aby została jej wypłacona przez stronę powodową jakkolwiek kwota tytułem pożyczki. Złożone natomiast przez stronę powodową wydruki odnoszące się do wypłaty pożyczki są sprzeczne. W umowie wskazano, że będąca przedmiotem umowy kwota 3 000 złotych, w zakresie kwoty 2 000 złotych zostanie przelana na poczet finansowania innego zobowiązania, a w części co do kwoty 1 000 złotych przelana na rachunek pozwanej. Złożono natomiast wydruk potwierdzenia przelewu na kwotę 3 000 złotych. Nie wykazano przy tym, aby rachunek, na który dokonano przelewu tej kwoty, należał do pozwanej. Pozwanej nie złożono również żadnego oświadczenia w przedmiocie wezwania do zapłaty, czy to w formie pisemnej czy to elektronicznej.

Pozwana wskazała nadto, że postanowienia umowy przewidujące obowiązek zapłaty pozaodsetkowych kosztów kredytu w kwocie przewyższającej równowartość pożyczonej kwoty stanowią niedozwoloną klauzulę umowną w rozumieniu przepisu art. 385¹ k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Warunki, na jakich (...) Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. udostępnia nieodpłatnie możliwość korzystania z serwera (...).PL, określa Regulamin Serwisu (...).PL.

Zgodnie z postanowieniem par. 2 pkt 3 Regulaminu Serwisu (...).PL, zawarcie ramowej umowy pożyczki z jednym z partnerów serwisu, uzależnione jest od rejestracji użytkownika w systemie serwisu i posiadania przez użytkownika indywidualnej nazwy użytkownika (loginu) oraz przyporządkowanego jej hasła, przy pomocy których następuje logowanie do konta użytkownika utworzonego w serwisie.

Zgodnie z postanowieniem par. 3 pkt 1 rejestracja użytkownika następuje w drodze wypełnienia formularza rejestracyjnego udostępnionego na stronie (...)pl . (...) formularza rejestracyjnego oraz kliknięcie przycisku „Zarejestruj się” jest równoznaczne z akceptacją przez użytkownika postanowień niniejszego regulaminu. Do wysłania formularza rejestracyjnego i zakończenia rejestracji użytkownika w serwisie niezbędna jest akceptacja regulaminu oraz polityki prywatności. Założenie konta w serwisie następuje niezależnie od ewentualnego zawarcia ramowej umowy pożyczki. W celu skorzystania z odpłatnych usług dostępnych w serwisie, a także umożliwienia przedstawienia oferty partnerów serwisu, użytkownik zobowiązany jest do zawarcia ramowej umowy pożyczki, regulującej zasady ewentualnego udzielania pożyczek przez partnerów serwisu, przy czym zawarcie ramowej umowy pożyczki nie skutkuje automatycznym zawarciem umowy pożyczki, a jedynie umożliwia użytkownikowi aplikowanie za pośrednictwem serwisu o pożyczkę u partnerów serwisu.

Zgodnie z postanowieniem par. 4 ust. 1 umowa o świadczenie usług drogą elektroniczną zostaje zawarta z chwilą rozpoczęcia korzystania przez użytkownika z usług dostępnych w serwisie. Rozpoczęciem korzystania z usług, w przypadku usług dostępnych po rejestracji lub zalogowaniu, jest wysłanie wypełnionego formularza rejestracyjnego lub zalogowanie. Do usług dostępnych bez konieczności rejestrowania lub zalogowania rozpoczęciem korzystania z nich jest wejście na stronę serwisu.

Dowód:

- Regulamin Serwisu (...).PL. k. 23.

Sporządzono formularz ramowej umowy pożyczki nr (...)_1, w którym jako pożyczkodawca wskazana została (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., dla której usługi pośrednictwa świadczy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., a jako pożyczkobiorczyni – K. S..

Przedmiotem umowy jest określenie zasad na jakich pożyczkodawca (reprezentowany przez pośrednika) oraz pożyczkobiorca zawierać będą umowy pożyczki.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 18 pośrednik oznacza (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W., która świadczy usługi pośrednictwa finansowego na rzecz pożyczkodawcy i jest uprawniona do wykonywania w imieniu pożyczkodawcy czynności wskazanych w niniejszej umowie.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 22 pożyczkodawca oznacza (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 23 pożyczkobiorca oznacza osobę fizyczną spełniającą warunki wskazane w umowie, która zawiera umowę pożyczki z pożyczkodawcą.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 21 pożyczka refinansująca oznacza pożyczkę udzieloną pożyczkobiorcy przez pożyczkodawcę za pośrednictwem pośrednika z przeznaczeniem na spłatę zobowiązań pożyczkobiorcy względem podmiotów trzecich, stosownie do dyspozycji pożyczkobiorcy.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 8 konto klienta oznacza indywidualne konto użytkownika założone przez pożyczkobiorcę na platformie pożyczkowej, udostępnione pożyczkobiorcy po zalogowaniu w celu składania wniosków o zawarcie umowy pożyczki oraz komunikowania się z pożyczkodawcą oraz pośrednikiem w zakresie spraw regulowanych umową.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 7 formularz rejestracyjny to elektroniczny formularz znajdujący się na platformie pożyczkowej służący do rejestracji pożyczkobiorców, jak również składania wniosków o zawarcie umowy pożyczki.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 36 wniosek o zawarcie umowy pożyczki oznacza wniosek złożony przez pożyczkobiorcę w sposób określony w niniejszej umowie, którego złożenia ma na celu zawarcie umowy pożyczki.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 24 przelew weryfikacyjny to jednorazowy przelew w kwocie 1 złotych dokonywany przez pożyczkobiorcę z jego rachunku bankowego na rachunek bankowy wskazany przez pośrednika działającego w imieniu pożyczkodawcy, dokonywany w celu weryfikacji tożsamości pożyczkobiorcy po dokonaniu przez pośrednika działającego w imieniu pożyczkodawcy czynności weryfikacyjnych.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 35 weryfikacja pożyczkobiorcy oznacza czynności kontrolne dokonywane przez upoważnionych do tych czynności pracowników administracyjnych pożyczkodawcy lub pośrednika działających w imieniu i na rzecz pożyczkodawcy, polegające na zweryfikowaniu pod względem zgodności informacji oraz danych podanych przez pożyczkobiorcę w trakcie rejestracji na platformie pożyczkowej.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 6 formularz informacyjny oznacza formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumpcyjnego w rozumieniu art. 13 i 14 ustawy o kredycie konsumenckim, dostępny dla pożyczkobiorcy oraz niezalogowanych użytkowników na platformie pożyczkowej w wersji elektronicznej i każdorazowo udostępniany pożyczkobiorcy przed zawarciem umowy oraz przed każdorazowym złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki, na trwałym nośniku pozwalającym na jego zapisanie i wydrukowanie.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 umowy pkt 17 potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki przesyłamy pożyczkobiorcy przez pośrednika działającego w imieniu pożyczkodawcy (na trwałym nośniku) dokument potwierdzający zawarcie każdej poszczególnych umowy pożyczki oraz zawierający informacje, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim.

Zgodnie z postanowieniem par. 2 pkt 2 pożyczkę uważa się za udzieloną w momencie zaksięgowania przelewu na rachunku bankowym pożyczkobiorcy. Pożyczkę uważa się za udzieloną również w momencie zaksięgowania przelewu na rachunkach wskazanych przez pożyczkobiorcę podmiotów uprawnionych względem pożyczkobiorcy lub innego rozliczenia, skutkującego wykonaniem wszelkich zobowiązań pożyczkobiorcy względem pożyczkodawcy wskazanego przez pożyczkobiorcę we wniosku o zawarcie umowy pożyczki refinansującej.

Zgodnie z postanowieniem par. 3 warunkiem zawarcia umowy jest **uprzednia rejestracja i utworzenie przez pożyczkobiorcę konta klienta na platformie pożyczkowej** oraz posiadanie przez pożyczkobiorcę aktywnego konta klienta. Rejestracja następuje poprzez **wypełnienie formularza rejestracyjnego** znajdującego się na platformie pożyczkowej. Składając wniosek o zawarcie ramowej umowy pożyczki pożyczkobiorca zobowiązuje się podać między innymi dane identyfikujące takie jak: numer PESEL, serię i numer dowodu osobistego, stan cywilny, wykształcenie, obywatelstwo i kraj pochodzenia, dane kontaktowe: adres zamieszkania, adres zameldowania oraz telefonu komórkowego oraz adres poczty elektronicznej oraz dane dotyczące jego dochodów i wydatków, które te dane służą rejestracji na platformie pożyczkowej oraz ocenie zdolności i wiarygodności kredytowej pożyczkodawcy. Rejestrując się na platformie pożyczkobiorca oświadcza między innymi, że przed złożeniem wniosku zapoznał się z ramową umową pożyczki zamieszczoną na platformie pożyczkowej, jego zamiarem jest zawarcie ramowej umowy pożyczki na odległość w rozumieniu ustawy o kredycie konsumenckim, wyraża zgodę na telefoniczną weryfikację informacji dotyczących źródła i wysokości uzyskiwanego dochodu.

Po poprawnym wypełnieniu formularza rejestracyjnego pożyczkobiorca zobowiązany jest do **dokonania weryfikacji rachunku bankowego** pożyczkobiorcy, przy czym dokonanie weryfikacji rachunku bankowego możliwe jest w jeden z poniższych sposobów:

- poprzez dokonanie przelewu weryfikacyjnego na podstawie danych oraz instrukcji przekazanych przez pożyczkodawcę za pośrednictwem platformy pożyczkowej lub

- poprzez skorzystanie przez pożyczkobiorcę z usługi szybka identyfikacja, której zasady działania zostały wyjaśnione na platformie pożyczkowej.

Niezwłocznie po dokonaniu rejestracji przez pożyczkobiorcę, pośrednik działający w imieniu pożyczkodawcy udostępni pożyczkobiorcy na trwałym nośniku ramową umowę pożyczki oraz wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, a dodatkowo dokumenty te będą widoczne po zalogowaniu się przez pożyczkobiorcę na koncie klienta na platformie pożyczkowej.

Zgodnie z postanowieniem par. 5 wniosek o zawarcie umowy pożyczki pożyczkobiorca może złożyć po uprzedniej rejestracji na platformie pożyczkowej za pośrednictwem konta klienta utworzonego na platformie pożyczkowej. Składając wniosek o zawarcie umowy pożyczki pożyczkobiorca zobowiązany jest podać propozycję indywidualnych warunków umowy, tj. kwoty pożyczki oraz terminu spłaty pożyczki, z uwzględnieniem oferty pożyczkowej pożyczkodawcy dostępnej na platformie pożyczkowej. W przypadku składania wniosku o zawarcie umowy pożyczki refinansującej pożyczkobiorca jest ponadto zobowiązany podać opis zobowiązania, które ma zostać spłacone w wykonaniu przez pożyczkobiorcę umowy pożyczki refinansującej (dyspozycja spłaty). W przypadku, gdy zobowiązanie, o którym mowa w zdaniu poprzednim stanowi zobowiązanie względem innego pożyczkodawcy, z którym współpracuje pośrednik, wypełnienie danych we wniosku o zawarcie pożyczki refinansującej nastąpi automatycznie, a następnie dane te zostaną potwierdzone przez pożyczkobiorcę.

Niezwłocznie po złożeniu wniosku o zawarcie umowy pożyczki – przed zawarciem umowy pożyczki - pożyczkodawca ***udostępni pożyczkobiorcy za pośrednictwem pośrednika formularz informacyjny*** dotyczący pożyczki objętej wnioskiem pożyczkobiorcy, przy czym udostępnienie nastąpi poprzez platformę pożyczkową w formie pliku (...), a dodatkowo formularz ten zostanie przesłany na adres poczty elektronicznej pożyczkobiorcy podany w formularzu rejestracyjnym.

Przyznanie pożyczki jest uzależnione od pozytywnej weryfikacji wniosku pożyczkobiorcy oraz oceny ryzyka kredytowego pożyczkobiorcy przez pożyczkodawcę i zależy od wyłącznej decyzji pożyczkodawcy.

Pożyczkodawca za pośrednictwem pośrednika poinformuje pożyczkobiorcę o przyznaniu lub odmowie przyznania pożyczki za pomocą komunikatu zamieszczonego na platformie pożyczkowej, drogą elektroniczną (e – mail) lub telefonicznie (wysyłając wiadomość sms).

Po zaakceptowaniu przez pożyczkodawcę wniosku o zawarcie umowy pożyczki, pożyczkodawca, za pośrednictwem pośrednika, udostępni pożyczkobiorcy ramową umowę pożyczki, potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki, formularz informacyjny oraz formularz odstąpienia jako dokumenty widoczne po zalogowaniu się przez pożyczkobiorcę na koncie klienta. Dodatkowo dokumenty te wyśle na adres poczty elektronicznej wskazany w formularzu rejestracyjnym.

Pożyczkodawca wypłaca pożyczkę pożyczkobiorcy za pośrednictwem pośrednika, przelewając pożyczkę na rachunek bankowy pożyczkobiorcy lub wskazanych przez pożyczkobiorcę podmiotów uprawnionych względem pożyczkobiorcy, w terminie nie dłuższym niż 1 dzień roboczy po wejściu w życie umowy pożyczki. Wraz z dokonaniem wspomnianego przelewu uznaje się, że pożyczkobiorca otrzymał pożyczkę zgodnie z warunkami umowy.

W przypadku udzielenia pożyczki refinansującej, pożyczkodawca wypłaci pożyczkę za pośrednictwem pośrednika na rachunki podmiotów uprawnionych względem pożyczkobiorcy, wskazanych przez pożyczkobiorcę we wniosku o zawarcie pożyczki refinansującej lub dokona innego rozliczenia z tymi podmiotami w celu spłaty refinansowanych zobowiązań pożyczkobiorcy wymienionych we wniosku o zawarcie umowy pożyczki refinansującej. W przypadku, gdy kwota udzielonej pożyczki refinansującej jest wyższa niż kwota refinansowanych zobowiązań pożyczkobiorcy wymienionych we wniosku o zawarcie umowy pożyczki, nadwyżka kwoty pożyczki zostanie przelana na rachunek bankowy pożyczkobiorcy.

Jeżeli kwota do spłaty lub jej część nie zostanie uiszczona w terminie, pożyczkobiorca zobowiązany jest do zapłaty, oprócz kwoty do spłaty, odsetek za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, za okres od dnia spłaty pożyczki do dnia zaksięgowania kwoty na rachunku bankowym wskazanym przez pożyczkobiorcę.

Dowód:

- ramowa umowa pożyczki k. 19 – 21.

Wygenerowano formularz informacyjny kredytu konsumpcyjnego, w którym jako pożyczkodawcę wskazano (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Kwotę pożyczki oznaczono na 3 000 złotych. Prowizję oznaczono na kwotę 823 złotych, odsetki na kwotę 24,60 złotych. Oprocentowanie pożyczki wynosiło 10% w stosunku rocznym. Całkowita kwota do spłaty wynosiła 3 848,40 złotych. Termin zwrotu pożyczki: 30 dni.

Dowód:

- formularz informacyjny kredytu konsumpcyjnego k. 22.

Wygenerowano druk zatytułowany „umowa pożyczki nr (...) (potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki)”, w którym jako pożyczkobiorcę wskazano K. S., nr PESEL (...). Warunki umowy: całkowita kwota pożyczki: 3 000 złotych; kwota wypłacona pożyczkobiorcy: 1 000 złotych, kwota refinansowana: 2 000 złotych; prowizja 823,80 złotych; odsetki: 24,60 złotych; całkowity koszt pożyczki: 848,40 złotych; całkowita kwota do spłaty: 3 848,40 złotych; roczna stopa oprocentowania pożyczki: 10%; termin spłaty pożyczki: 3 czerwca 2019 roku; nr rachunku bankowego pożyczkobiorcy: (...); numer rachunku na który pożyczkobiorca dokonuje spłaty: (...).

Zgodnie z dyspozycją pożyczkobiorcy wypłata pożyczki miała nastąpić:

- kwota 2 000 złotych na rachunek bankowy należący do (...) Spółki z o.o. o numerze (...),

- kwota 1 000 złotych na rachunek bankowy pożyczkobiorcy.

Dowód:

- umowa pożyczki nr (...) (potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki) k. 18.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wygenerowała potwierdzenie wykonania transakcji wypłaty środków, w którym odnotowano dokonanie przelewu na rachunek bankowy numer (...) kwoty 3 000 złotych tytułem wypłaty środków umowa numer (...). Jako odbiorcę wskazano K. S..

Dowód:

- potwierdzenie wykonania transakcji wypłaty środków wraz z pełnomocnictwem k. 24, 29.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Na wstępie wskazać należy, że sprawa podlega rozpoznaniu na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej ustawą z dnia 4 lipca 2019r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1469), zgodnie z art. 11 ust. 3 tej ustawy albowiem sprawa przed dniem 7 listopada 2019 roku rozpoznawana była w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Powódka wywodzi roszczenie z umowy pożyczki z dnia 4 maja 2019 roku, zawartej za pośrednictwem pośrednika kredytowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na

odległość, na podstawie której pożyczono pozwaną K. S. kwotę 3 000 złotych i domaga się zwrotu pożyczonej kwoty wraz z prowizją i odsetkami za opóźnienie w spłacie pożyczki.

Zgodnie z treścią przepisu art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 993) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Zgodnie z przepisem ust. 2 za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki.

Pozwana zaprzeczyła zasadności żądania pozwu tak co do zasady jak i wysokości, podnosząc, że strona powodowa nie wykazała zarówno faktu związania stron umową, jak i jej wykonania przez powódkę, a nadto podniosła, że umowa zawiera postanowienia, która stanowią klauzule abuzywne.

W tym miejscu wskazać należy, że stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Uregulowanie przepisu art. 6 k.c. stanowi o ciężarze dowodu w sensie materialnoprawnym i wskazuje, kogo obciążają skutki nieudowodnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być rozumiana w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, spoczywa on na stronie powodowej. Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, wynikającym z przywołanego przepisu, powód jest zobowiązany do wykazania wszystkich okoliczności uzasadniających jego roszczenie tak co do zasady jak i wysokości. Pozwany zaś, który odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Spoczywający na pozwanym obowiązek dowiedzenia okoliczności wskazujących na wygaśnięcie zobowiązania nie może wyprzedzać cięższego na powodzie obowiązku udowodnienia powództwa. Podkreślić jednakże należy, że art. 6 k.c. rozumiany być musi przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06). Obowiązek przedstawienia dowodów, zgodnie z przepisem art. 3 k.p.c. spoczywa na stronach, zaś ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Nie wymagają jednak dowodu – stosownie do przepisu art. 229 k.p.c. – fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości co do swjej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Nadto zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności, rządzącą procesem cywilnym, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). To strona powodowa, która domaga się zapłaty pewnej należności na drodze sądowej, winna co do zasady wykazać, iż należność ta – oznaczona co do wysokości, tytułu i daty płatności – nie została przez jej przeciwnika procesowo uiszczona.

W procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki powód jest zobowiązany udowodnić, stosownie do treści przepisu art. 6 k.c., że strony zawarły umowę tej kategorii, a także, że przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku. Biorący pożyczkę natomiast winien wykazać wykonanie swego świadczenia w postaci zwrotu tej samej ilości pieniędzy albo tej samej ilości rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości, przy czym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.).

Z uwagi na podniesione przez pozwaną zarzuty, na powódce – zgodnie z ogólną zasadą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. – spoczywał zatem obowiązek wykazania, że pomiędzy stronami doszło do skutecznego zawarcia

umowy pożyczki i że na jej podstawie na własność pozwanej została przeniesiona wskazana w umowie kwota pożyczki, tj. 3.000 złotych.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała faktu związania stron umową pożyczki, z której wywodzi roszczenie, jak również i faktu przeniesienia na własność pozwanej kwoty 3 000 złotych.

Do skutecznego zawarcia umowy pożyczki konieczne jest ustalenie, że doszło do złożenia skutecznych oświadczeń woli dwóch stron: Pożyczkodawcy i pożyczkobiorcy. Tymczasem ze złożonych przez stronę powodową wydruków i dokumentów nie wynika, aby pozwana złożyła oświadczenie woli skutkujące zawarciem umowy pożyczki w jakiegokolwiek formie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli). Zgodnie zaś z art. 61 §1 i § 2 oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Odwołanie takiego oświadczenia jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej (§1). Oświadczenie woli wyrażone w postaci elektronicznej jest złożone innej osobie z chwilą, gdy wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, żeby osoba ta mogła zapoznać się z jego treścią (§2). Przepis ten wyraża zasadę swobody formy, wedle której wola osoby skierowana na wywołanie zamierzonego skutku prawnego związanego z dokonywaną czynnością prawną, może być uzewnętrzniona w każdy dowolny sposób, ujawniający ją tak, że staje się dostatecznie zrozumiała dla adresata. W konsekwencji ujawnienie woli osoby dokonującej czynności prawnej może nastąpić także w sposób dorozumiany, przez jakiegokolwiek zachowanie się, uzewnętrzniające tę wolę w sposób obiektywnie zrozumiały, które wyraża wolę wywołania skutków prawnych, objętych treścią czynności prawnej. Złożenie oświadczenia może być zarówno jednostkową czynnością, jak i całym procesem zachowań podmiotu składającego to oświadczenie, o ile w oparciu o całokształt okoliczności można podmiotowi składającemu oświadczenie przypisać zamiar wywołania określonych skutków prawnych, czyli gdy zachowanie to niesie za sobą określony komunikat mający wywołać skutki prawne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2017r., sygn. akt IV CSK 179/16, Legalis 1587604). Przepis ten umożliwia zatem składanie oświadczeń woli skutkujących np. zawarciem umowy w formie elektronicznej. Aby jednak mówić, że doszło do czynności prawnej polegającej na zawarciu umowy konieczne jest w pierwszej kolejności ustalenie, że doszło do złożenia dwóch zgodnych oświadczeń woli, a następnie, że oświadczenia te były skuteczne. Czym innym jest bowiem ustalenie, że doszło do faktu złożenia oświadczenia woli, a czym innym ustalenie, że oświadczenie to było skuteczne. O fakcie złożenia oświadczenia woli decydują w szczególności okoliczności, czy składający oświadczenie w ogóle wyraził swoją wolę – w zasadzie w dowolnej formie, o ile forma ta w wystarczający sposób wolę tę ujawniła oraz czy oświadczenie to doszło do adresata w rozumieniu art. 61 § 2 k.c. Natomiast o skuteczności złożonego oświadczenia decydują w szczególności takie okoliczności, jak zdolność do czynności prawnych, forma czy należyte umocowanie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że zaofiarowany przez stronę powodową materiał dowodowy sprawy nie daje podstaw do przyjęcia, aby pozwana złożyła oświadczenie woli w jakiegokolwiek formie, skutkujące zawarciem umowy pożyczki, z której powód wywodził swoje roszczenie. Powód dołączył do pozwu wydruki regulaminu serwisu (...) .PL, określającego zasady regulujące zawarcie ramowej umowy pożyczki z jednym z partnerów serwisu prowadzonego przez pośrednika finansowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., ramową umowę pożyczki numer (...)_1, określającą zasady zawarcia umowy pożyczki i jej wykonania, wydruk formularza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumpcyjnego, wydruk umowy pożyczki nr (...) (potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki), w którym wskazano warunki umowy pożyczki oraz potwierdzenie wykonania transakcji wypłaty środków. Zgodnie z zasadami określonymi w ww. wydrukach, zawarcie ramowej umowy pożyczki z jednym z partnerów serwisu – powodem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W., uzależnione jest od rejestracji użytkownika w systemie serwisu i posiadania przez użytkownika indywidualnej nazwy użytkownika (loginu) oraz przyporządkowanego jej hasła, przy pomocy których następuje logowanie do konta użytkownika utworzonego w serwisie. Warunkiem natomiast zawarcia umowy jest uprzednia rejestracja i utworzenie przez pożyczkobiorcę konta klienta na platformie pożyczkowej oraz posiadanie przez pożyczkobiorcę aktywnego konta klienta. Rejestracja

następuje poprzez wypełnienie formularza rejestracyjnego znajdującego się na platformie pożyczkowej. Strona powodowa nie udowodniła, aby pozwana K. S. dokonała rejestracji i utworzyła konto klienta. Ze złożonych wydruków nie wynika również, aby złożyła wniosek o udzielenie pożyczki i zapoznała się z formularzem informacyjnym kredytu konsumenckiego oraz ramową umową pożyczki. Podkreślenia wymaga również, że etapem poprzedzającym udzielenie pożyczki było również zweryfikowanie tożsamości pożyczkobiorcy przy wykorzystaniu przelewu weryfikacyjnego w wysokości 1 złotych. Powódka nie przedstawiła przy tym tego przelewu, co uniemożliwia ustalenie, że proces rejestracji i złożenia wniosku przebiegał w sposób prawidłowy, zgodnie z umową, ani też aby rejestracji tej faktycznie miała dokonać pozwana, nie zaś np. osoba, która jedynie posiada jej dane osobowe. Powódka nie wykazała również pozytywnej weryfikacji osoby składającej wniosek oraz złożenia dwóch zgodnych oświadczeń woli, choćby w sposób dorozumiany, na zawarcie umowy odpowiadającej treści umowy ramowej i złożonego wniosku. Sąd doszedł zatem do przekonania, że w sprawie brak jest dowodu, aby pozwana w ogóle wyraziła swoją wolę i aby oświadczenie to zostało złożone powodowi w rozumieniu art. 61 § 2 k.c. Dla oceny doręczenia oświadczenia elektronicznego stosuje się te same reguły, które odnoszą się do oświadczeń woli składanych w innej postaci, a wprowadzone modyfikacje związane są jedynie ze specyfiką tego oświadczenia. Jak wynika z treści art. 61 § 2 k.c., ustalenie chwili doręczenia oświadczenia w formie elektronicznej także odbywa się przy uwzględnieniu zasady doręczenia. Złożenie oświadczenia woli wyrażonego w postaci elektronicznej, w rozumieniu art. 61 § 2 k.c., polega na tym, że oświadczenie jest prawidłowo wprowadzone do urządzenia elektronicznego (komputera) nadawcy i - przekazane przez Internet za pomocą narzędzi programowych umożliwiających indywidualne wysyłanie i odbieranie danych na odległość - trafia do operatora usług telekomunikacyjnych (serwera dostawcy usług internetowych), po czym od razu jest dostępne dla adresata oświadczenia. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 kwietnia 2018r., sygn. akt V Aga 259/18, Legalis 1775546, Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 24 listopada 2016r., sygn. akt III APa 1/16, Legalis 1564441). Środek komunikacji elektronicznej musi należeć do adresata lub być przez niego kontrolowany, tak aby mógł zapoznać się z treścią wprowadzanych oświadczeń.

Nadto złożone przez stronę powodową potwierdzenie wykonania transakcji wypłaty środków nie dowodzi faktu wykonania przez powoda umowy, tj. przeniesienia na własność pozwanej kwoty 3 000 złotych, pozostaje bowiem w sprzeczności z treścią potwierdzenia zawarcia umowy pożyczki nr (...). Zgodnie z tą umową, zgodnie z dyspozycją pożyczkobiorcy wypłata pożyczki miała nastąpić:

- kwota 2 000 złotych na rachunek bankowy należący do (...) Spółki z o.o. o numerze (...),
- kwota 1 000 złotych na rachunek bankowy pożyczkobiorcy.

Tymczasem z potwierdzenia wykonania transakcji wynika natomiast, że na wskazany w nim rachunek bankowy została przelana kwota 3 000 złotych. Nadto wobec zaprzeczenia przez pozwaną, aby wskazany rachunek bankowy należał do niej, strona powodowa winna udowodnić, że przelew nastąpił na rachunek bankowy prowadzony dla pozwanej. Okoliczności tej natomiast nie sposób zweryfikować w oparciu o zaofiarowane przez powoda wydruki. Potwierdzenie to nie jest dokumentem bankowym, a jedynie dokumentem prywatnym podpisanym przez pełnomocnika w osobie P. N.. Dokument ten jest zatem jedynie dowodem na to, że osoba, która go podpisała, złożyła odwiecznie o treści zawartej w tym dokumencie. Przedmiotowe potwierdzenie nie udowadnia zatem w żaden sposób faktu przekazania kwoty 3.000 zł na rzecz pozwanej.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Przepis art. 98 § 1 k.p.c. stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty te, zgodnie z treścią art. 98 § 3 k.p.c., składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej, którego wysokość ustalono na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zm.) na kwotę 900 złotych oraz opłata skarbową od złożonego dokumentu pełnomocnictwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować terminowe sporządzenie uzasadnienia
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda adw. M. B. zgodnie z wnioskiem datowanym na dzień 29 stycznia 2020 r. na adres dla doręczeń wskazany treści tego wniosku.
3. Akta przedłożyć do postępowania międzystacyjnego po wpłynięciu pisma lub za 30 dni od wykonania zarządzenia z dowodem doręczenia.

SSR Małgorzata Janik - Białek

S. dn.15 lutego 2021 r.